

[Albrechtsen]

for, at regeringen er kommet til en ny opfattelse, nemlig at den nu deler det synspunkt, jeg har, altså at der er usikkerhed i denne sag, og at den derfor skal undersøges, eller det bare var en beskyldning, ministeren slyngede ud uden at have nogen som helst baggrund for at kunne gøre det.

Forsvarsministeren (Engell):

Hr. Pelle Voigt har åbenbart ikke hørt efter, hvad det var, jeg sagde i mit første svar, for dér skelnede jeg jo netop imellem det, der stod i overskriften i Dagens Nyheter, og det, der stod i artiklen, og det ændrer jo ikke på, hvilke udtalelser der må være kommet fra Forsvarets Efterretningstjeneste. Det passer i virkeligheden udmærket med, hvad jeg har sagt i min første besvarelse, så lad være med at mistolke og miscitere det, jeg siger.

Dernæst spørger hr. Albrechtsen om, hvad der ligger i betragtningen om usikkerheden. Hvad angår usikkerheden i den amerikanske debat – og det var det, jeg pegede på, hr. Albrechtsen – har der været mange forskellige tolkninger og tilkendegivelser, som har afspejlet en usikkerhed og ikke den skråriskerhed, som jo har præget en række af de indlæg, der har været i diskussionen, ikke mindst fra hr. Albrechtsens side. Det var dér, jeg pegede på at der var en forskel på den amerikanske og den danske debat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 725

4) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren øjeblikkelig afskedige teaterchef Henrik Bering Liisberg og foranledige ansættelse af en ny chef, der har forstand på økonomi og personaleledelse?«

Skriftlig begrundelse

I Henrik Bering Liisbergs teatertid er teatret blevet ombygget for ¼ mia. kr., og tilskuddet er steget ud over alle grænser. Det Kongelige Teaters udgifter overstiger 200 mill. kr. Indtægterne er kun på 29 mill. kr. Skatteyderne giver et tilskud pr. besat plads på 473 kr.

Trods disse enorme tilskud har teaterchefen ikke formået at få teatret til at køre. Det er givet, at skatteyderne ikke kan være tjent med så svag en ledelse. Derfor bør han omgående indstilles til afskedigelse.

Poulsgaard (FP):

Dagbladet B.T. slutter lørdag den 21. februar 1987 lederen med:

»Man kunne starte med at spare teaterchefens løn. Det er der ikke mange penge i, men virkningen kunne vise sig mirakuløs.«

Det er samme tanke, som jeg har gjort mig. I 1986 havde Det Kongelige Teater driftsudgifter på over 200 mill. kr. Det havde indtægter på 29 mill. kr. Det kunne lige betale rengøringen og varmen. Man har bygget om nu for 275 mill. kr., og så er det eneste, teaterchefen kan stille op, at komme rendende igen og sige: nu skal vi have yderligere 60 mill. kr. Hvor meget skal den herre have, inden han er tilfreds? Hvor meget skal skatteyderne blive ved med at betale? Derfor kunne der være penge i hans afskedigelse. Jeg forventer ikke, at ministeren vil følge mit råd, men jeg tror altså, ministeren skulle overveje det meget kraftigt at give den herre hans afsked; så ville både B.T. og jeg være tilfredse.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Hr. Poulsgaard har ret i, at jeg ikke vil følge hans råd. I begrundelsen for spørgsmålet anfører hr. Poulsgaard, at teatret er ombygget for ca. 250 mill. kr., at udgiften ved driften af Det Kongelige Teater overstiger de 200 mill. kr., og at indtægterne kun andrager 29 mill. kr. Det er på det grundlag, hr. Poulsgaard mener at kunne konstatere, at der er tale om enorme tilskud, og begrunder den opfattelse, at teaterchefen ikke har formået at få teatret til at køre, og karakteriserer ledelsen af teatret som svag.

Det kan jeg ikke følge hr. Poulsgaard i, for hans tankegang synes at bygge på en forestilling om, at Det Kongelige Teater har helt ovenud gode økonomiske vilkår, og at den aktuelle diskussion om, hvorvidt teatret med de givne økonomiske rammer kan leve op til de fastlagte forpligtelser i loven om Det Kongelige Teater, skulle have sit udspring i, at teatrets ledelse er svag. For mig